

تحلیل و بازبینی ارتباط درآمدها و مخارج بخش گردشگری با رشد اقتصادی: شواهدی جدید از علیت پنلی در کشورهای خاورمیانه و شمال آفریقا

علی سرخوش سرا^۱، خدیجه نصرالهی^۲، کریم آذربایجانی^۳

تاریخ دریافت: ۱۳۹۶/۰۳/۲۶ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۷/۰۶/۰۳

چکیده

گردشگری به عنوان منبع مهم مبادله ارز در سطح بین‌المللی شناخته شده که می‌تواند منابع مالی برای رشد اقتصادی در کشورها را تأمین کند. درآمدهای گردشگری نمونه‌ای از موارد جایگزین صادرات است که می‌تواند باعث بهبود در تعادل تراز پرداخت‌ها، افزایش اشتغال و درنهایت رشد اقتصادی شود. در این مطالعه به بررسی ارتباط و رابطه علیت بین درآمدها و مخارج گردشگری با رشد اقتصادی در کشورهای منطقه خاورمیانه و شمال آفریقا (منا)^۴، طی دوره ۱۹۹۵-۲۰۱۵، با استفاده از رهیافت داده‌های تابلویی پرداخته می‌شود. بدین‌منظور، در این مطالعه رویکردی جدید برای فرضیه گردشگری منجر به رشد ارائه شده و روابط علی بین گردشگری و رشد اقتصادی در قالب چهار فرضیه رشد، حفاظت، بازخورد و بی‌طرفی طبقه‌بندی می‌شود. این طبقه‌بندی جدید باعث می‌شود رابطه علت و معلولی متفاوت موجود بین گردشگری و رشد اقتصادی در هر کشور بهطور خاص توضیح داده شود. نتایج این مطالعه نشان می‌دهد که با وجود رابطه علیت دوطرفه بین گردشگری و رشد اقتصادی (تأیید فرضیه بازخورد) برای مجموعه کشورها، جهت‌گیری علیت بین گردشگری و رشد اقتصادی بسته به وضعیت کشور و شاخص گردشگری استفاده شده برای هریک از کشورها متفاوت است. همچنین، مطابق نتایج این مطالعه، بین درآمدها و مخارج گردشگری با رشد اقتصادی در کشورهای موردمطالعه ارتباط مثبت وجود دارد.

طبقه‌بندی JEL: O40، L83

واژه‌های کلیدی: رشد اقتصادی، گردشگری، داده‌های تابلویی، علیت پنلی، کشورهای خاورمیانه و شمال آفریقا (منا)

۱- نویسنده مسئول: دانشجوی دکتری اقتصاد، دانشکده علوم اداری و اقتصاد، دانشگاه اصفهان (alisarkhosh1988@gmail.com)

۲- دانشیار دانشکده علوم اداری و اقتصاد، دانشگاه اصفهان

۳- استاد دانشکده علوم اداری و اقتصاد، دانشگاه اصفهان

مقدمه

رشد اقتصادی یکی از عناصر مهم در تجزیه و تحلیل اقتصاد کلان است. روند فعلی در محیط اقتصادی کاهش هزینه‌های دولت و حل مشکلات اقتصاد کلان از قبیل رشد، بیکاری و ناپایداری مالی و پولی توسط بخش خصوصی است. گردشگری یکی از بخش‌هایی است که با پشتیبانی سیاست‌گذاران می‌تواند برای حل این مشکلات به کار رود و با فراهم کردن ارز خارجی منابع مالی برای سرمایه‌گذاری را فراهم کند. گردشگری با ایجاد فرصت شغلی بیشتر، افزایش سرمایه‌گذاری در زیرساخت‌های جدید، حمل و نقل، مسکن و غذا و افزایش درآمدهای مالیاتی به رشد اقتصادی هر کشور کمک می‌کند. بالاگویر و سانتاولا^۱ (2002) استدلال می‌کنند که گردشگری ارز خارجی را برای وارد کردن کالاهای سرمایه‌ای که برای تولید ضروری هستند فراهم می‌کند و از این راه به رشد اقتصادی منجر می‌شود. از طرف دیگر، گردشگری بین‌المللی با انتقال درآمد از کشورهای توسعه‌یافته به کشورهای در حال توسعه باعث همگرایی درآمد بین این کشورها نیز می‌شود. بنابراین سیاست‌گذاران می‌توانند از گردشگری به منزله ابزاری سیاستی برای کاهش نابرابری رفاه منطقه‌ای بهره‌مند شوند.

با توجه به اهمیت گردشگری به عنوان یکی از منابع مهم اقتصادی، امروزه توسعه این صنعت به یکی از اهداف اصلی دولتها تبدیل شده است. در شصت سال اخیر، گردشگری از رشد پیوسته‌ای برخوردار بوده، به طوری که به یکی از بخش‌های اقتصادی با سرعت رشد بالا در جهان تبدیل شده است. طی سال‌های ۱۹۵۰ تا ۲۰۱۱، با نزد رشد سالانه ۶/۸ درصد، تعداد گردشگران بین‌المللی از ۲۵ میلیون نفر در سال ۱۹۵۰ به یک میلیارد و ۲۳۵ میلیون نفر در سال ۲۰۱۶ رسیده است. در این میان سهم اقتصادهای در حال توسعه از بازار جهانی گردشگری از ۳۰ درصد در سال ۱۹۸۰ به ۴۵ درصد در سال ۲۰۱۶ افزایش پیدا کرده است (UNWTO^۲ Tourism Highlights, 2017). ارزش افزوده گردشگری (مستقیم، غیرمستقیم و القاشده) در سال ۲۰۱۵ به ۱۰ درصد از تولید ناخالص داخلی جهان رسیده و بیش از یک‌سوم ارزش کل تجارت خدمات در سطح جهانی را به خود اختصاص داده است.

کشورهای حوزه‌منا تاریخی کهن دارند و از جاذبه‌های متعدد و منحصر به فرد تاریخی، مذهبی، فرهنگی و طبیعی برخوردارند. با وجود این، بسیاری از کشورهای دارای جاذبه‌های فراوان این حوزه، مانند ایران و عراق و سوریه، هنوز نتوانسته‌اند جایگاه واقعی خود را در صنعت گردشگری به دست آورند. بر عکس، کشورهایی مانند قطر، امارات و کویت، که از این جاذبه‌ها کمتر دارند، رشد اقتصادی خوبی را تجربه کرده و در سال‌های اخیر توانسته‌اند به موفقیت‌های چشمگیری در این زمینه دست یابند. همچنین آمارها نشان می‌دهد، در سال ۲۰۱۶، منطقه آسیا و اقیانوسیه ۹ درصد، آفریقا ۵ درصد، آمریکا ۴ درصد و اروپا ۳ درصد رشد در تعداد گردشگران بین‌المللی ورودی داشته‌اند، در حالی که منطقه خاورمیانه کاهش ۹ درصدی تعداد گردشگران بین‌المللی ورودی را داشته است (سازمان جهانی گردشگری، ۲۰۱۶). لذا، این سؤال برای سیاست‌گذاران مطرح شده که توسعه صنعت گردشگری رشد اقتصادی را به دنبال دارد یا بر عکس رشد اقتصادی و توسعه زیرساخت‌ها شرایط لازم

1. Balaguer and Cantavella-Jorda

2. World Tourism Organization

برای جذب و ورود گردشگران را فراهم می‌کند. برای ارزیابی این فرضیه، در این مطالعه با استفاده از روش داده‌های تابلویی و استفاده از دو شاخص درآمد گردشگری بین‌المللی و مخارج گردشگری بین‌المللی، به بررسی ارتباط و رابطهٔ علیٰ بین گردشگری و رشد اقتصادی در کشورهای عضو حوزهٔ منا در طی دوره ۱۹۹۵ تا ۲۰۱۵ پرداخته می‌شود.

مروری بر ادبیات موضوع گردشگری و رشد اقتصادی

رشد اقتصادی یکی از مهم‌ترین مسائل کشورهای جهان تلقی می‌شود. رشد اقتصادی شاخص کمّی سنجش میزان پیشرفت اقتصاد کشورها است و به همین علت عوامل اثرگذار بر آن از اهمیت ویژه‌ای برخوردارند. این شاخص از عوامل متعددی تأثیر می‌پذیرد که در میان آن‌ها توسعهٔ گردشگری، با توجه به مزایای بالقوهٔ آن برای اقتصاد، به یکی از مسائل اصلی بسیاری از کشورها تبدیل شده است. ارتباط گردشگری با رشد و ثبات اقتصادی، ارز خارجی، اشتغال، ارزش‌های فرهنگی، توسعهٔ زیرساخت‌ها، کاهش فقر و همچنین آثار زیستمحیطی و اجتماعی به‌طور گستردهٔ موردنظر قرار گرفته است (Gwenhure and Odhiambo, 2017). همچنین گردشگری نقش مهمی در انتقال ثروت و درآمد از ساکنان کشورهای توسعه‌یافته و درحال توسعه به ساکنان کشورهای درحال توسعه و کمتر توسعه‌یافته دارد (Vanegas and Croes, 2008). شهریار و همکاران (2018) در مقاله‌ای برای ده مقصد مهم گردشگری جهان نشان دادند که رابطهٔ علیٰ بین گردشگری و رشد اقتصادی در طول زمان و در کشورهای مختلف از لحاظ جهت و اندازه متفاوت است.

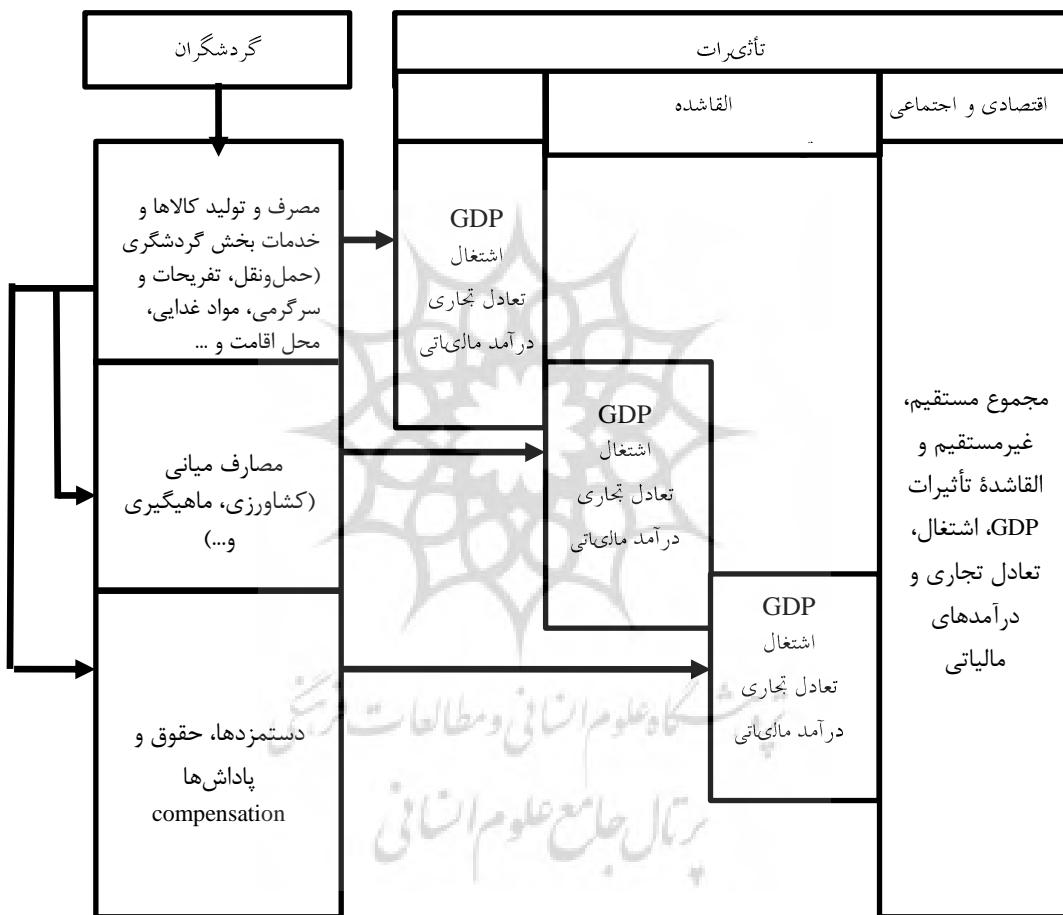
ازنظر آردهای¹ (2011)، درآمدهای گردشگری را می‌توان جایگزین صادرات محصولات دیگر در نظر گرفت که به تأثیر مثبت بر کیفیت زندگی ساکنان کشور مقصد و همچنین افزایش توسعهٔ کسب‌وکارهای کوچک منجر می‌شود. اما برخلاف صادرات در روش سنتی و مرسوم، در گردشگری بین‌المللی هیچ محصول ملموسی جایه‌جا نمی‌شود و مصرف‌کننده خدمات شخصی را در همان نقطهٔ تولید دریافت می‌کند و درنهایت به تقاضا و ایجاد یک منبع درآمدی در همان محل منجر می‌شود (Cortés-Jiménez, 2009). طبق نظر ماتیسون و وال² (1992) گردشگری نوعی صادرات نامطمئن با کشش قیمتی و درآمدی بالا و همچنین وابسته به تغییرات فصلی به‌شمار می‌رود. ازنظر سازمان جهانی گردشگری (2015)، گردشگری در جهان، به عنوان یک گروه صادرات، در رتبهٔ چهارم پس از سوخت، مواد شیمیایی و مواد غذایی قرار دارد. بنابراین توسعهٔ فعال شده توسط بخش گردشگری دارای پیامدهای مثبت برای دیگر بخش‌های اقتصاد است. گردشگری به پرداخت بدھی‌های کشور کمک می‌کند و به تولید فرصت‌های اشتغال و درآمد مالیاتی برای دولت منجر می‌شود. از طریق گردشگری، درآمد و استانداردهای زندگی کشورهای درحال توسعهٔ افزایش می‌یابد (Vanegas and Croes, 2008). با وجود این، اگرچه بسیاری از محققان اعتقاد دارند گردشگری اثر مثبتی بر رشد اقتصادی دارد،

1. Ardahaey

2. Mathieson and Wall

اما رابطه علی میان این دو متغیر موضوعی بحث برانگیز است. به همین دلیل، در سال‌های اخیر تعدادی از محققان مانند اوزتورک (2010) رابطه بین گردشگری و رشد را تحت چهار فرضیه مختلف تقسیم‌بندی کرده‌اند:

۱. رابطه علی از توسعه گردشگری به رشد اقتصادی (فرضیه رشد)؛ ۲. رابطه علی از رشد اقتصادی به توسعه گردشگری (فرضیه حفاظت)؛ ۳. رابطه علی دوطرفه میان گردشگری و رشد اقتصادی (فرضیه بازخورد)؛ ۴. نبود رابطه علی میان گردشگری و رشد اقتصادی (فرضیه بی‌طرفی). مباحث نظری مرتبط با هریک از چهار حالت فوق در ادامه توضیح داده می‌شود.

شکل ۱: تأثیرات گردشگری در رشد اقتصادی؛ منبع: Vellas, 2011 و مبانی نظری پژوهش

گردشگری منجر به رشد (فرضیه رشد)

فرضیه رشد به وضعیتی اشاره می‌کند که گردشگری به طور مستقیم یا به عنوان مکمل دیگر عوامل تولید تأثیر مهمی در فرایند رشد اقتصادی دارد. بلگوئر و کانتاولا (2002) نخستین پژوهشگرانی بودند که به وجود فرضیه رشد اشاره کردند و ازان‌پس توجه زیادی به این موضوع معطوف شده است. در

میان این مطالعات، اکینبود و برایمه^۱ (2010)، بیلومی (2010)، چن و چیو-وی (2009)، تانگ و آبوسدراء^۲ (2012)، سلیمی و همکاران (2017)، حسینی و همکاران (2017)، سکویرا و نونس^۳ (2008) و عبدالجلیل و همکاران (2013) از این فرضیه حمایت می‌کنند. درواقع، نظریه گردشگری منجر به رشد بیان می‌کند که گردشگری از چندین مسیر به رشد اقتصادی بلندمدت کمک می‌کند. مسیر اول افزایش سطح درآمد است که با گسترش رقابت میان بنگاههای محلی و خارجی و همچنین با بهبود دانش فنی حاصل می‌شود. مسیر دوم از طریق بهبود بازدهی به نسبت مقیاس در بنگاههای محلی است. در مسیر سوم، افزایش درآمد گردشگری موجب کاهش محدودیتهای مربوط به ارز خارجی می‌شود. براین‌اساس، نظریه گردشگری منجر به رشد اقتصادی بیان می‌کند که اثر مثبت صنعت گردشگری بر بهبود تراز پرداخت‌ها از طریق افزایش درآمدهای ارزی، گسترش صادرات و در دسترس بودن سرمایه برای واردات کالاها است، بهطوری‌که مجموع این سه عامل تأثیرات مثبتی در رشد اقتصادی خواهند داشت (Seetanah, 2011; Tang and Tan, 2013).

گردشگری به‌طور گسترده‌ای، از طریق سرریزها و تأثیرات خارجی در سایر بخش‌ها، در کل اقتصاد تأثیر دارد و رشد بخش گردشگری موتور رشدی برای سایر بخش‌ها (که محصولات بخش گردشگری و مصرف را تولید می‌کنند) است (Marin, 1992). گردشگری همچنین می‌تواند سرمایه‌گذاری در زیرساخت‌ها و رقابت‌های جدید را تحریک کند و موجب اشاعه و گسترش دانش فنی شود (Brid et al., 2008). از نظر اشلى و میچل^۴ (2006)، گردشگری می‌تواند با ارتقای مشاغل غیرتخصصی و ارائه مشاغل نیمهوقت یا فصلی (که پسازآن به استخدام افراد در اشتغال درازمدت منجر می‌شود) به کاهش فقر کمک چشمگیری کند. همچنین صنعت گردشگری، از طریق افزایش میزان کارایی به‌وسیله رقابت بین شرکت‌های گردشگری داخلی و گردشگری بین‌المللی، به رشد اقتصادی کمک می‌کند (Bhagwati and Srinivasan, 1979). سازمان جهانی گردشگری (2011) جنبه‌های دیگری از تأثیر گردشگری در اقتصاد مانند ایجاد انواع مستقیم، غیرمستقیم و القاشهه اشتغال محلی از طریق گردشگری را مطرح می‌کند. یکی دیگر از جنبه‌های مطرح شده سازمان جهانی گردشگری (2011)، افزایش درآمد دولت از طریق مالیات بر درآمد حاصل از هتل‌ها و سایر مالیات‌های گردشگری مانند عوارض فروندگاه‌ها، عوارض واردات صنایع گردشگری، مالیات بر درآمد مؤسسات گردشگری و پزشکان است.

رشد منجر به گردشگری (فرضیه حفاظت)

فرضیه رشد منجر به گردشگری (فرضیه حفاظت) به معنی آن است که رشد اقتصادی به‌طور پویایی بخش گردشگری را تقویت می‌کند. اگر علیت یک طرفه از رشد اقتصادی به گردشگری وجود داشته باشد، اعتبار فرضیه حفاظت ثابت می‌شود. در این وضعیت، انتقال منابع از گردشگری به بخش‌های

1. Akinboade and Braimoh

2. Tang and Abosedra

3. Sequeira and Nunes

4. Ashley and Mitchell

دیگر تأثیر منفی در رشد اقتصادی ندارد. از آنجاکه در این فرضیه این اعتقاد وجود دارد که رشد اقتصادی عاملی ضروری برای افزایش درآمدهای حاصل از گردشگری است، این نظریه تحت عنوان رشد گردشگری با محوریت اقتصادی شناخته می‌شود. در این نظریه این استدلال را مطرح می‌شود که هرگونه برنامه سیاستی با هدف بهبود توسعه اقتصادی باید مقدم بر سیاست‌هایی باشد که به طور مستقیم باعث افزایش رشد گردشگری می‌شوند. مطابق این دیدگاه، رشد اقتصادی درنهایت به توسعه صنعت گردشگری منجر می‌شود (Chatziantoniou et al., 2013). در این راستا، اوزتورک و اکاراوجی^۱ (2009) برای ترکیه، کاگلاین و همکاران (2012) برای کشورهای آمریکا، آمریکای لاتین و کارائیب، اوه^۲ (2005) برای کره جنوبی، پین و مروار^۳ (2010) برای کرواسی و سورش و سنتیلنتان^۴ (2014) برای سریلانکا نشان دادند که علیّت یک طرفه از رشد اقتصادی به درآمد گردشگری وجود دارد و فرضیه حفاظت در مورد این کشورها معتبر است.

رابطه علیّی دوطرفه بین گردشگری و رشد (فرضیه بازخورد)

فرضیه بازخورد نشان‌دهنده رابطه متقابل بین گردشگری و رشد است. فرضیه بازخورد در صورت وجود رابطه دوطرفه بین رشد اقتصادی و گردشگری پشتیبانی می‌شود. در مورد اعتبار این فرضیه، سیاست‌های بازدارنده گردشگری می‌تواند عملکرد رشد اقتصادی را کاهش دهد و به همین ترتیب، اثر رشد اقتصادی دوباره به بخش گردشگری بازمی‌گردد. در برخی از ادبیات تجربی شواهدی وجود دارد که بر مبنای آن رابطه علیّی دوطرفه میان گردشگری و رشد اقتصادی وجود دارد. وجود رابطه علیّی دوطرفه میان گردشگری و رشد اقتصادی نمایانگر آن است که سطح فعالیت‌های اقتصادی و توسعه صنعت گردشگری تأثیرات متقابلي دارند.

برخی مطالعات شواهدی مبنی بر رابطه علیّت دوطرفه بین گردشگری و رشد اقتصادی برای کشورهای مختلف پیدا کرده‌اند. در این زمینه می‌توان به مطالعاتی که از تحلیل‌های سری زمانی استفاده کرده‌اند مانند مطالعات خلیل و همکاران (2007) برای پاکستان، دریتساکیس^۵ (2004) برای یونان، دمیز و انگان^۶ (2005) برای ترکیه، لی و چن^۷ (2008) برای تایوان، کیم و همکاران (2006) برای تایوان و کورتس-خیمنز و همکاران^۸ (2009) برای ایتالیا اشاره کرد. همچنین در چارچوب داده‌های تابلویی، سقیر و همکاران^۹ (2015) برای ۴۹ کشور، تاگجو^{۱۰} (2014) برای کشورهای حوزه مدیترانه، آپرگیس و پین^{۱۱} (2012) برای ۹ کشور حوزه کارائیب و چو (2013) برای ۱۰ کشور در حال

1 . Ozturk and Acaravci

2 . Oh

3 . Payne and Mervar

4 . Suresh and Senthilnathan

5 . Dritsakis

6 . Demiroz and Ongan

7 . Lee and Chien

8 . Cortés-Jiménez et al

9 . Seghir et al

10 . Tugcu

11 . Apergis and Payne

گذار شواهدی برای اعتبار فرضیه بازخورد ارائه کرده‌اند.

عدم رابطهٔ علی‌بین گردشگری و رشد اقتصادی (فرضیهٔ بی‌طرفی)

فرضیهٔ بی‌طرفی نشان می‌دهد که گردشگری در رشد اقتصادی و رشد اقتصادی در گردشگری تأثیر نمی‌گذارد. نبود علیت بین گردشگری و رشد اقتصادی شواهدی برای وجود فرضیهٔ بی‌طرفی نشان می‌دهد. برخی از محققان مانند تانگ و ژانگ (2009) و چتریانتونیو^۱ و همکاران (2013) اعتقاد دارند که هیچ‌گونه رابطهٔ علی‌بین گردشگری و رشد اقتصادی وجود ندارد. اصلاح (2013) نیز در بررسی رابطهٔ علی‌بین توسعهٔ گردشگری و رشد اقتصادی در کشورهای حوزهٔ دریای مدیترانه با استفاده از داده‌های تابلویی برای دوره زمانی ۱۹۹۵ تا ۲۰۱۲ مشاهده کرد که هیچ رابطهٔ علی‌بین گردشگری و رشد اقتصادی برای مصر و مالت وجود ندارد. برای مثال، بردا و همکاران (۲۰۱۱) برای کلمبیا؛ ارسلان ترک^۲ (۲۰۱۱) و کاتریچی‌اگلو^۳ (2009) برای ترکیه و کاسماتی (2011) برای یونان، هیچ‌گونه شواهدی شواهدی برای اثبات وجود علیت بین تولید ناخالص داخلی و گردشگری نیافتدند. در جداول ۱ و ۲ به تفکیک به مهم‌ترین مطالعات مرتبط با موضوع در سال‌های اخیر اشاره شده است.

جدول ۱: مطالعات خارجی

علیت از گردشگری به رشد اقتصادی وجود دارد			
نتیجه	روش	کشور مورد مطالعه	نویسنده
T→G	علیت گرنجر	اسپانیا	Balaguer and Cantavella-Jorda (2002)
T→G	E_GARCH	تایوان و کرهٔ جنوبی	Chen and Chiou-Wei (2009)
T→G	علیت گرنجر	پاکستان	Hye and Khan (2013)
T→G	علیت گرنجر	۱۳۵ کشور	Caglayan et al. (2012)
T→G	ARDL Bounds	کنیا	Obadiah et al. (2012)
T→G	علیت گرنجر	آفریقای جنوبی	Akinboade and Braimoh (2010)
T→G	ARDL Bounds	بحربن	Kreishan (2015)
T→G	علیت گرنجر	مالزی	Tang and Tan (2013)
T→G	ARDL Bounds	پاکستان	Jalil et al. (2013)
T→G	Input–Output	ترکیه	Arslanturk and Atan (2012)
T→G	داده‌های تابلویی	بین کشوری	Sequeira and Nunes (2008)
T→G	تحلیل سری زمانی	برزیل	Brida et al. (2016)
T→G	تحلیل بین مقطعی	۸۴ کشور	Chiu and Yeh (2016)
T→G	GMM	۱۲۹ کشور	De Vita and Kyaw (2016)

1. Chatziantoniou

2. Arslanturk

3. Katircioglu

T→G	داده‌های تابلویی	کشورهای غربی بالکان	Selimi et al. (2017)
T→G	علیت گرنجر	ترکیه	Huseyni et al. (2017)
علیت از رشد اقتصادی به گردشگری وجود دارد			
نتیجه	روش	کشور مورد مطالعه	نویسنده
T←G	علیت انگل گرنجر VAR	کره جنوبی	Oh (2005)
T←G	علیت تودا یاماموتو	کرواسی	Payne and Mervar (2010)
T←G	علیت گرنجر	قبرس	Katircio glu (2009)
T←G	ARDL Bounds	تanzania	Odhiambo (2011)
T←G	علیت گرنجر	سریلانکا	Suresh and Senthilnathan (2014)
علیت دو طرفه بین رشد اقتصادی و گردشگری وجود دارد			
نتیجه	روش	کشور مورد مطالعه	نویسنده
T↔G	علیت گرنجر	۴۹ کشور	Seghir et al. (2015)
T↔G	داده‌های تابلویی	حوزه مدیترانه	Tugcu (2014)
T↔G	داده‌های تابلویی	۹ کشور حوزه کارائیب	Apergis and Payne (2012)
T↔G	علیت گرنجر	پاکستان	Khalil et al. (2007)
T↔G	علیت گرنجر	یونان	Dritsakis (2004)
T↔G	علیت گرنjer	ترکیه	Demiroz and Ongan (2005)
T↔G	علیت گرنjer	تایوان	Lee and Chien (2008)
T↔G	علیت گرنjer	تایوان	Kim et al. (2006)
T↔G	علیت گرنjer	ایتالیا و اسپانیا	Cortés-Jiménez (2009)
T↔G	GMM	۱۹ کشور جزیره‌ای	Seetanah (2011)
برای چک، لهستان، استونی و مجارستان	علیت گرنjer - پنلی	۱۰ اقتصاد در حال گذار	Chou (2013)
رابطه علیت بین رشد اقتصادی و گردشگری وجود ندارد			
نتیجه	روش	کشور مورد مطالعه	نویسنده
T ≠ G	پانل GLS	آمریکای لاتین	Eugenio-Martins et al. (2004)
T ≠ G	تحلیل سری زمانی	کلمبیا	Brida et al. (2011)
T ≠ G	Rolling Window VECM	ترکیه	Arslanturk et al. (2011)
T ≠ G	ARDL Bounds	ترکیه	Katircio glu (2009)
T ≠ G	VECM- گرنjer	یونان	Kasimati (2011)

منبع: یافته‌های پژوهش

جدول ۲: مطالعات داخلی

نتیجه	روش	کشور مورد مطالعه	نویسنده
T→G	ARDL و علیت گرنجر	ایران	Shakouri et al. (2017)
T→G	گشتاورهای تعمیم یافته	ایران	قلیزاده (۱۳۹۵)
T→G	VAR تابلویی	منا	کهنصال و توحیدی (۱۳۹۲)
T→G	داده‌های تابلویی	منتخب خاورمیانه	میرزایی و جلیلی (۱۳۹۰)
T→G	GMM سیستمی	منتخب در حال توسعه	حسنوند و خداپناه (۱۳۹۳)
T→G	مدل خودتوضیح برداری	ایران	Safdari et al. (2012)
T→G	گشتاورهای تعمیم یافته	کنفرانس اسلامی	یاوری و همکاران (۱۳۸۹)
T↔G	علیت گرنجر	ایران	طیبی و همکاران (۱۳۸۹)
T↔G	پانل خودتوضیح برداری	در حال توسعه	Samimi et al. (2011)

منبع: یافته‌های پژوهش

به‌طور کلی در ادبیات موجود یافته‌های متناقضی به‌دست آمده است و توافق نظری درباره ارتباط میان گردشگری و رشد اقتصادی وجود ندارد. به همین علت، محققان سعی کرده‌اند توضیح دهند که این ناسازگاری نتایج ناشی از تکنیک‌های متفاوت اقتصادی با مجموعه داده‌های گوناگون و در کشورهای مختلف است و تلاش‌های زیادی برای یافتن عوامل تعیین‌کننده احتمالی در ارتباط با اقتصاد - گردشگری انجام داده‌اند. در مجموع می‌توان گفت اکثر مطالعات قبلی، درباره رابطه علیت بین گردشگری و رشد اقتصادی، تمایل به حمایت از فرضیه گردشگری منجر به رشد داشته و بسیاری از آن‌ها، به‌جای استفاده از داده‌های تابلویی، به تحلیل سری‌های زمانی داده‌ها پرداخته‌اند. وجه تمایز این مطالعات پیشین این است که ابتدا ارتباط بین بخش گردشگری و رشد اقتصادی در قالب داده‌های تابلویی بررسی می‌شود. سپس با استفاده از روش علیت دومیترسکو و هورلین¹ (2012) ارتباط علی بین گردشگری با رشد اقتصادی، در قالب چهار فرضیه متفاوت (رشد، حفاظت، بازخورد و بی‌طرفی) طبقه‌بندی و تفسیر می‌شود. این طبقه‌بندی جدید باعث می‌شود رابطه علت و معلولی موجود بین گردشگری و رشد اقتصادی در بعضی کشورها و معکوس این رابطه در بعضی کشورهای دیگر به‌طور خاص‌تری توضیح داده شود.

روشناسی پژوهش

در این پژوهش، بر اساس مطالعه تاگجو (2014) و همچنین مطالعه اصلاح (2013)، الگویی برای بررسی رابطه بین رشد اقتصادی و گردشگری در کشورهای منطقه خاورمیانه و شمال آفریقا (منا) بر اساس رویکرد داده‌های تابلویی ارائه می‌شود. در این رابطه از یک تحلیل عاملی گرنجر داده‌های تابلویی که توسط دومیترسکو و هورلین (2012) توسعه یافته استفاده می‌شود. این روش نسبت به

1. Dumitrescu & Hurlin

آزمون‌های علیت عمومی در ارائه نتایج کارآمد حتی در پانل‌های با اندازه‌های کوچک برتر است و در پانل‌های غیرمتعارف و یا مقطعی بدون نیاز به تخمینی خاص قابل استفاده است و امکان اعمال وقفه متفاوت برای هر واحد مقطعی را فراهم می‌کند.

با توجه به ادبیات موجود و با پیروی از مطالعات بالاگویر و کانتاولا - جوردا (2002)، کاتریچی‌اگلو (2009) و کاسیماتی (2011)، الگوی پژوهش به صورت رابطه زیر به دست آمده است:

$$GDP = f(TUR, EXG) \quad (1)$$

که در آن رشد اقتصادی (GDP) با تولید ناخالص داخلی سرانه، و گردشگری (TUR) توسط درآمدهای حاصل از گردشگری بین‌المللی (REC) و هزینه‌های گردشگری بین‌المللی (EXP) اندازه‌گیری شده است. همچنین به علت تأثیر زیاد روی گردشگری، از متغیر نرخ ارز (EXG) نیز به عنوان متغیر کنترل استفاده می‌شود.

آزمون علیت در داده‌های تابلویی

در استفاده از آزمون علیت برای داده‌های تابلویی، باید ناهمگنی میان مقاطع را درنظر گرفت. آزمون دومیترسکو - هورلین این امکان را فراهم می‌آورد که هر دو بعد ناهمگنی (ناهمگنی روابط علی و ناهمگنی مدل رگرسیونی مورداستفاده برای آزمون علیت گرنجر) درنظر گرفته شود. بنابراین برای پرداختن به وابستگی مقطعی و عدم یکنواختی، در مطالعه حاضر آزمون علیت گرنجر توسعه یافته توسط دومیترسکو و هورلین (2012) به کار گرفته شده است.

پیشنهاد دومیترسکو و هورلین (2012) یک آزمون علیت پانل بر اساس آماره والد فردی از گرنجر غیرعلیت به طور متوسط در سراسر واحدهای مقطعی است. روش آزمون ناهمگونی روابط علت و معلولی و ناهمگونی مدل رگرسیون آزمون علیت گرنجر درنظر گرفته است. مدل رگرسیون خطی دومیترسکو و هورلین (2012) به صورت زیر است:

$$y_{i,t} = \alpha_i + \sum_{j=1}^J \lambda_i^j y_{i,t-j} + \sum_{j=1}^J \beta_i^j x_{i,t-j} + \varepsilon_{i,t} \quad (2)$$

که y رشد درآمد واقعی و x بردار متغیر گردشگری است (یعنی درآمدها و هزینه‌های گردشگری بین‌المللی).

در رابطه ۲، فرض می‌شود که تعداد وقفه برای تمام واحدهای مقطعی یکسان است و پارامترهای خودتوضیح λ_i^j و ضرایب β_i^j در میان مقاطع متفاوت درنظر گرفته می‌شوند. در چارچوب تحلیل سری زمانی، آزمون علیت استاندارد مشتمل بر آزمون محدودیت‌های خطی بر بردار ضرایب β_i^j است که در مدل داده‌های تابلویی باید مسئله ناهمگنی میان مقاطع را نیز درنظر گرفت. تأثیرات فردی α_i منشأ اولیه ناهمگنی است و منشأ دیگر مربوط به ناهمگنی شبیه ضرایب β_i^j است.

ازنظر دومیترسکو و هورلین (2012)، اگر هر فرد نمونه رفتار اقتصادی متفاوت از دیگران داشته باشد، یک مشخصه همگن از روابط بین متغیرهای x و y اجازه تفسیر روابط علی را نمی‌دهد. بنابراین آن‌ها آماره والد متوسط را پیشنهاد می‌دهند که فرضیه صفر عدم ارتباط علی برای هریک از واحدهای

مقطعی است:

$$H_0: \beta_i = 0, (i = 1, \dots, N) \quad (3)$$

در مقابل فرضیه انتخاب که روابط علی برای حداقل یک گروه پانل رخ دهد، تحت فرضیه مقابل (مدل ناهمگن)، دو زیرگروه از واحدهای مقطعی وجود دارد: زیرگروه اول توسط روابط علی از x به y توصیف می‌شوند و زیرگروه دیگر شامل روابط غیرعلی از x به y است. لذا فرضیه مقابل را می‌توان به صورت زیر بیان نمود:

$$H_1: \beta_i = 0, (i = 1, \dots, N_1), \beta_i \neq 0, (i = N_1 + 1, N_1 + 2, \dots, N) \quad (4)$$

نسبت N_1/N در رابطه فوق کمتر از یک است. زیرا اگر $N_1=N$ باشد، آن‌گاه رابطه علی برای هیچ‌یک از مقاطع در مدل داده‌های تابلویی وجود ندارد. رد فرضیه صفر به $0 = N_1$ اشاره دارد، آن‌گاه رابطه علی از x به y برای تمام مقاطع نمونه برقرار است. در حالی که رد فرضیه صفر با $0 > N_1$ شواهدی را فراهم می‌کند که مدل رگرسیون و روابط علی از یک فرد یا نمونه به دیگری متفاوت است. تحت این شرایط، به طور متوسط آماره والد فردی که توسط دومیترسکو هورلین (2012) فرض شده به شکل رابطه ۵ قابل بیان است:

$$W_{N,T}^{Hnc} = \frac{1}{N} \sum_{i=1}^N W_{i,T} \quad (5)$$

که در آن $w_{i,T}$ آماره والد فردی برای واحد مقطعی i است.

داده‌ها و اطلاعات

داده‌ها و اطلاعات این مطالعه از سایت بانک جهانی گردآوری شده است. انتخاب شاخص مناسب برای رشد اقتصادی و گردشگری نیاز به بررسی بیشتری دارد. بدین‌منظور، در این مطالعه بر اساس مطالعه بارو^۱ (۲۰۰۲) و سالای-مارتین^۲ (۲۰۰۲) رشد تولید ناخالص داخلی سرانه به عنوان بهترین جانشین^۳ برای رشد اقتصادی استفاده می‌شود. همچنین در حالی که در بسیاری از مطالعات قبلی درآمد گردشگری تنها شاخص استفاده شده برای اندازه‌گیری گردشگری بین‌المللی است، در این مطالعه علاوه بر این شاخص از میزان هزینه‌های گردشگری بین‌المللی نیز به عنوان شاخص توسعه گردشگری استفاده می‌شود. درآمدهای حاصل از گردشگری بین‌المللی^۴ (RCPT) و هزینه‌های بین‌المللی گردشگری^۵ (EXP) هر دو به صورت لگاریتم طبیعی است و بر اساس دلار آمریکا نشان داده می‌شوند. در نمودارهای ۱ و ۲، وضعیت هریک از کشورها از نظر دو شاخص درآمدها و مخارج بخش گردشگری نشان داده شده است.

1. Barro

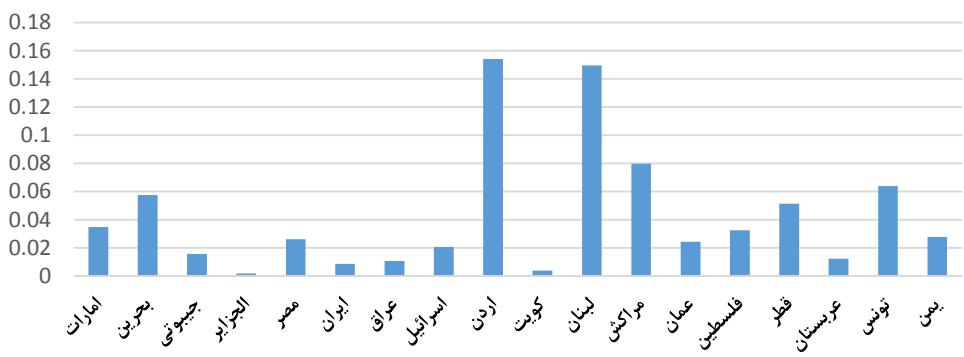
2. Xavier Sala-i-Martin

3. Proxy

4. International tourism, receipts (current US\$)

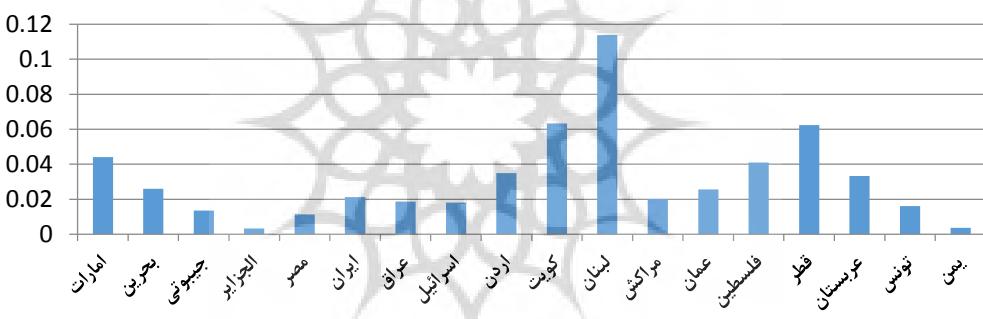
5. International tourism, expenditures (current US\$)

نمودار (۱): سهم درآمدهای گردشگری بین المللی از GDP در سال ۲۰۱۵

منبع: محاسبات تحقیق بر اساس داده‌های بانک جهانی

نمودار (۲): سهم هزینه‌های گردشگری بین المللی از GDP در سال ۲۰۱۵

منبع: محاسبات تحقیق بر اساس داده‌های بانک جهانی

نتایج آزمون مانایی متغیرها

پیش از برآورد الگو لازم است تمام مانایی‌های مورداستفاده در تخمین‌ها مورد آزمون قرار گیرد. زیرا مانا نبودن متغیرها، چه در مورد داده‌های سری زمانی و چه در مورد داده‌های تابلویی، باعث بروز مشکل رگرسیون کاذب می‌شود. برای بررسی مانایی در داده‌های تابلویی از آزمون‌های لوین لین چو^۱، ایم، پسaran و شین^۲، برتونگ^۳، فیشر و هادری استفاده می‌شود (Baltagi, 2005). در این پژوهش برای آزمون مانایی از آزمون لوین لین چو استفاده شده است. در این آزمون فرضیه صفر مبتنی بر عدم مانایی و فرضیه مخالف مبتنی بر مانایی متغیرها است.

نتایج جدول ۳ نشان می‌دهد که متغیرهای تحقیق در سطح مانا نیستند و تعدادی از متغیرها

1. Levin, Lin, Chu

2. Im, Pesaran, Shin

3 .Breitung

هم جمع از درجهٔ یک بوده و با یکبار تفاضل‌گیری مانا می‌شوند. لذا ضروری است، برای اطمینان از جعلی‌بودن رگرسیون و قابلیت اطمینان به برآورد به دست آمده از پارامترها، آزمون هم‌جمعی برای معادلات برآورده شده انجام گیرد. در این مطالعه، برای بررسی هم‌جمعی بین متغیرهای پژوهش از آزمون کائو استفاده شده است.^۱ نتایج این آزمون نشان می‌دهد که متغیرهای موجود، به شیوهٔ تصريح شده در معادلات، ارتباط بلندمدت با هم دارند و هم‌جمع‌اند. بنابراین هیچ‌کدام از معادلات برآورده شده جعلی نیست و رگرسیون‌های برآورده کاذب نیستند.

جدول ۳: نتایج آزمون مانایی متغیرها

ایم، پسران و شین		لوین لین چو		متغیر آزمون
تفاضل مرتبه اول	در سطح	تفاضل مرتبه اول	در سطح	
-۳/۴۹۴۲ (۰/۰۰۰۲)	۱/۸۵۹۴۰ (۰/۹۶۸۵)	-۱/۹۲۴۱ (۰/۰۲۷۲)	۰/۱۶۸۸۹ (۰/۵۶۷۰)	GDP
-۲/۷۵۵۹ (۰/۰۰۲۹)	۱/۴۹۶۲۶ (۰/۹۳۲۷)	-۵/۰۰۷۳ (۰/۰۰۰۰)	۲/۹۷۳۹۲ (۰/۹۹۸۵)	
-۴/۴۰۶۵ (۰/۰۰۰۰)	۳/۳۹۸۲۱ (۰/۹۹۹۷)	-۳/۱۳۶۶ (۰/۰۰۰۹)	۳/۴۳۷۵۸ (۰/۹۹۹۷)	REC
-۶/۳۲۸۴ (۰/۰۰۰۰)	-۱/۰۰۳۹ (۰/۱۵۷۷)	-۱۰/۷۶۴ (۰/۰۰۰۰)	۳/۳۰۱۰۵ (۰/۹۹۹۵)	

اعداد داخل پرانتز احتمال را نشان می‌دهند.

منبع: یافته‌های پژوهش

نتایج و یافته‌ها

تخمین الگو در چارچوب داده‌های پانلی^۲

در داده‌های تابلویی ابتدا لازم است آزمون‌های آماری لازم برای تبیین نوع داده‌ها انجام گیرد. بر اساس نتایج آزمون F لیمر و آزمون هاسمن، مدل پژوهش بر اساس رویکرد داده‌های تابلویی با اثبات ثابت تخمین زده شده است.^۳ نتایج حاصل از تخمین این مدل در جدول ۴ ارائه شده است. احتمال آماره F رگرسیون، که نشان از توان توضیح‌دهندگی مدل دارد، در تمامی تصريح‌ها کمتر از ۰/۱ است، که می‌توان گفت در سطح اطمینان ۹۹ درصد این مدل معنادار و معتبر است. همچنین مقدار ضریب تعیین نشان از برازش خوب الگو دارد. نتایج جدول ۴ نشان می‌دهد که ارتباط مثبت و معنادار بین درآمدها و مخارج بخش گردشگری با رشد اقتصادی در کشورهای حوزهٔ منا وجود دارد. همچنین نتایج

۱. با توجه به محدودیت حجم مقاله نتایج این آزمون ارائه نشده است.

۲. با توجه به اینکه هدف اصلی این مطالعه بررسی رابطهٔ علیت بین متغیرها است، در این قسمت تفسیر نتایج بیان نشده است.

۳. با توجه به محدودیت حجم مقاله، نتایج این آزمون‌ها ارائه نشده است.

جدول ۴ نشان‌دهنده اثر مثبت و معنادار متغیر نرخ ارز بر درآمدها و مخارج گردشگری است. در حالی که این متغیر تأثیر معناداری بر رشد اقتصادی ندارد.

جدول ۴: نتایج تخمین الگوی پژوهش

EXX	REC	GDP	GDP	وابسته مستقل
۶/۲۲۹۴ (۰/۰۰۰۳)	۵/۵۱۹۹ (۰/۰۲۲۵)	۶/۷۱۱۵ (۰/۰۰۰)	۷/۶۹۰۲ (۰/۰۰۰)	عرض از مبدأ
۱/۵۴۲۷۰ (۰/۰۰۰)	۱/۵۹۰۱ (۰/۰۰۰)			GDP
۰/۴۴۸۲ (۰/۰۰۰)	۰/۵۱۲۸ (۰/۰۰۰)	-۰/۰۰۵۱ (۰/۶۰۱۱)	۰/۰۱۴۵ (۰/۱۳۰۴)	EXG
			۰/۰۵۲۰ (۰/۰۰۰)	REC
		۰/۰۹۷۶ (۰/۰۰۰)		EXX
۰/۹۰۰۶۰	۰/۸۳۶۴	۰/۹۸۸۶	۰/۹۸۷۸	(R ²)
۱۵۱۱/۵۳۸	۸۸/۱۳۵۹	۱۴۵۵/۹۴۷	۱۳۹۸/۶۶	F آماره
۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	احتمال مدل

اعداد داخل پرانتز احتمال را نشان می‌دهند.

منبع: یافته‌های پژوهش

آزمون علیّت در چارچوب داده‌های پانلی

نتایج روابط علیّی تخمین زده شده با استفاده از نرم‌افزار Eviews9، در جداول ۵ و ۶ ارائه شده است. قبل از بررسی رابطه علیّت، برای تعیین وقفه بهینه مدل از آماره شوارتز - بیزین^۱ استفاده شد، که بر اساس آن وقفه بهینه یک بهدست آمد. همان‌طور که در جداول ۵ و ۶ نشان داده شده، برای مجموعه کشورها در هر چهار حالت فرضیه صفر، که بیان کننده عدم وجود رابطه علیّت است، رد شده و در مقابل فرضیه یک پذیرفته می‌شود. که حاکی از وجود رابطه علیّت است. مقدار آماره‌های بهدست آمده از آزمون علیّت درآمد گردشگری بر رشد اقتصادی و بر عکس به ترتیب ۳/۹۳۶ و ۲/۴۳۸ بوده، که هر دو در سطح ۵ درصد معنی‌دارند. درنتیجه می‌توان گفت، برای مجموع کشورهای مورد مطالعه، رابطه علیّی دوطرفه (فرضیه بازخورد) بین رشد اقتصادی و درآمدهای گردشگری برقرار است. همچنین مقدار آماره‌های بهدست آمده از آزمون علیّت مخارج گردشگری بر رشد اقتصادی و رشد اقتصادی بر مخارج گردشگری به ترتیب ۴/۶۶۷ و ۳/۸۹۳ بوده که هر دو در سطح ۵ درصد معنی‌دارند. بنابراین می‌توان گفت رابطه علیّت دوطرفه (فرضیه بازخورد) بین رشد اقتصادی و مخارج گردشگری نیز برقرار است.

1. Schwarz Bayesian Criterion

جدول ۵: نتایج آزمون رابطه علیت طی دوره ۱۹۹۵-۲۰۱۵

رشد بر مخارج		مخارج بر رشد		رشد بر درآمد		درآمد بر رشد		کشورها
نتیجه	آماره	نتیجه	آماره	نتیجه	آماره	نتیجه	آماره	
رد	۳.۸۹۳ (۰.۰۰۰)	رد	۴.۶۶۷ (۰.۰۰۰)	رد	۲.۴۳۸ (۰.۰۰۲۹)	رد	۳.۹۳۶ (۰.۰۰۰)	مجموعه کشورها
پذیرش	۱.۲۳۱ (۰.۲۹۰)	رد	۳.۷۷۲ (۰.۰۷۸۱)	پذیرش	۲.۴۹۱ (۰.۱۳۴)	رد	۱۰.۱۲ (۰.۰۰۵۸)	
پذیرش	۰.۴۳۶۵۱ (۰.۵۱۸۲)	پذیرش	۰.۰۹۹ (۰.۷۵۶)	پذیرش	۱.۶۳۵ (۰.۲۱۹۲)	رد	۳.۲۱۰ (۰.۰۹۲۱)	بحرين
رد	۷.۴۱۴ (۰.۰۱۴۵)	پذیرش	۰.۷۵۸۱ (۰.۳۹۶۰)	رد	۳.۴۰۲ (۰.۰۸۲۶)	رد	۷.۶۷۶ (۰.۰۱۳۱)	جيبوتي
رد	۱۵.۲۳ (۰.۰۰۱۱)	رد	۸.۹۹۳ (۰.۰۰۸۱)	رد	۳.۹۷۰ (۰.۰۶۲۶)	پذیرش	۱.۴۳۳ (۰.۲۴۷۶)	الجزاير
پذیرش	۱.۳۳۵ (۰.۲۶۳۸)	رد	۵.۳۷۷ (۰.۰۳۳۱)	پذیرش	۰.۰۷۵۸ (۰.۷۸۶۳)	رد	۳.۸۱۷ (۰.۰۶۷۴)	مصر
پذیرش	۰.۶۳۲۳ (۰.۴۳۸۱)	رد	۶.۹۴۸۲ (۰.۰۱۸۰)	پذیرش	۰.۲۳۴۸ (۰.۶۳۴۱)	پذیرش	۲.۱۱۹ (۰.۱۶۳۶)	ایران
پذیرش	۲.۴۴۵ (۰.۱۴۰۲)	پذیرش	۱.۱۷۱ (۰.۲۹۷۴)	رد	۵.۷۵۸ (۰.۰۳۲۱)	پذیرش	۰.۰۳۹۰ (۰.۸۴۶۵)	عراق
رد	۶.۷۹۷ (۰.۰۱۸۴)	پذیرش	۱.۵۰۱۴۵ (۰.۲۳۷۲)	پذیرش	۰.۸۴۱۳ (۰.۳۷۱۸)	پذیرش	۰.۶۶۱۹ (۰.۴۲۷۱)	اسرائيل
رد	۱۳.۳۸ (۰.۰۰۱۹)	رد	۴۷.۶۸ (۰.۰۰۰۳)	رد	۱۱.۶۷۱ (۰.۰۰۳۳)	رد	۲۲.۱۸ (۰.۰۰۰۲)	اردن
پذیرش	۰.۰۰۶۸ (۰.۹۳۵۲)	پذیرش	۱.۱۰۸ (۰.۳۰۷۲)	پذیرش	۰.۵۵۵۷ (۰.۴۶۶۲)	رد	۶.۶۱۵ (۰.۰۱۹۸)	کويت
پذیرش	۰.۰۴۳۶ (۰.۸۳۸۸)	پذیرش	۰.۰۲۷۲ (۰.۸۷۲۲)	پذیرش	۰.۰۱۸۷ (۰.۸۹۲۸)	پذیرش	۰.۵۱۵۸ (۰.۴۸۲۴)	لبنان
پذیرش	۰.۳۴۹۸ (۰.۵۷۰۵)	پذیرش	۱.۹۴۶ (۰.۲۰۰۵)	پذیرش	۱.۸۷۸ (۰.۲۰۷۷)	رد	۶.۵۴۲ (۰.۰۳۳۸)	ليبي
پذیرش	۱.۴۴۰ (۰.۲۴۶۵)	پذیرش	۲.۹۵۹ (۰.۱۰۳۵)	رد	۳.۳۱۲ (۰.۰۰۸۶۴)	پذیرش	۱.۴۱۷ (۰.۲۵۰۱)	مراکش
پذیرش	/۰۰۰۷ (۰.۰۹۹۷)	پذیرش	۲.۶۰۳ (۰.۱۲۶۲)	پذیرش	۰.۰۰۰۲ (۰.۹۸۸۳)	پذیرش	۲.۴۵۰ (۰.۱۳۷۰)	عمان
پذیرش	۰.۳۰۹۱ (۰.۵۸۵۵)	پذیرش	۰.۶۷۳۷ (۰.۴۲۲۱)	پذیرش	۰.۰۷۱۶ (۰.۷۹۲۱)	پذیرش	۲.۱۱۳ (۰.۱۶۴۲)	فلسطين
پذیرش	۰.۱۸۳۷ (۰.۶۸۱۱)	رد	۶.۱۳۸ (۰.۰۴۲۴)	رد	۴.۸۱۴ (۰.۰۶۴۳)	رد	۴.۳۳۰ (۰.۰۷۶۰)	قطر
رد	۸.۱۷۹۹ (۰.۰۱۷۰)	پذیرش	۰.۴۷۴۴ (۰.۵۰۶۶)	پذیرش	۰.۸۸۵۲ (۰.۳۷۱۳)	پذیرش	۲.۰۶۴ (۰.۱۸۴۶)	عربستان
رد	۳.۹۱۳ (۰.۰۶۹۵)	پذیرش	۰.۰۴۳۶ (۰.۸۳۷۸)	رد	۴.۳۱۳ (۰.۰۵۸۲)	پذیرش	۰.۱۹۸۵ (۰.۶۶۳۲)	سوريه
رد	۷.۹۶۵ (۰.۰۱۱۷)	پذیرش	۰.۰۰۹۲ (۰.۹۲۴۷)	پذیرش	/۰۰۰۰ (۰.۹۹۷۴)	پذیرش	۰.۰۰۱۰ (۰.۹۷۵۱)	تونس
رد	۸.۱۷۵ (۰.۰۱۰۹)	پذيرش	۰.۰۸۷۱ (۰.۷۷۱۴)	رد	۳.۱۷۳ (۰.۰۹۲۷)	رد	۴.۹۳۲ (۰.۰۴۰۲)	يمن

منبع: یافته‌های پژوهش

جدول ۶: نتایج فرضیه‌ها

کشورها	شاخص گردشگری	درآمدها	خارج
مجموع کشورها	بازخورد	بازخورد	بازخورد
امارات	رشد	رشد	رشد
بحرين	بی‌طرفی	رشد	بی‌طرفی
جبیوتی	حافظت	بازخورد	حافظت
الجزایر	بازخورد	حافظت	بازخورد
مصر	رشد	رشد	رشد
ایران	بی‌طرفی	بی‌طرفی	بی‌طرفی
عراق	حافظت	حافظت	بی‌طرفی
اسرائیل	بی‌طرفی	بی‌طرفی	حافظت
اردن	بازخورد	بازخورد	بازخورد
کویت	رشد	رشد	بی‌طرفی
لبنان	بی‌طرفی	بی‌طرفی	بی‌طرفی
لیبی	رشد	رشد	بی‌طرفی
مراکش	حافظت	حافظت	بی‌طرفی
عمان	بی‌طرفی	بی‌طرفی	بی‌طرفی
فلسطین	بی‌طرفی	بی‌طرفی	بی‌طرفی
قطر	بازخورد	بازخورد	رشد
عربستان	بی‌طرفی	بی‌طرفی	حافظت
سوریه	حافظت	حافظت	حافظت
تونس	بی‌طرفی	بی‌طرفی	حافظت
یمن	بازخورد	بازخورد	حافظت

منبع: یافته‌های پژوهش

تأثیر فرضیه بازخورد در راستای یافته‌های سقیر و همکاران (2015)، آبرگیس و پین (2012)، چو (2013)، خلیل و همکاران (2007)، کورتس - خیمنز و همکاران (2009) و تاگجو (2014) است. در این زمینه بعضی از نظریه‌های اقتصادی تأکید می‌کنند که رشد گردشگری یک کشور از طریق شرایط مساعد اقتصادی تحقق می‌پذیرد. به این معنا که فراهم‌آوردن شرایط اقتصادی مثبت موجب تشویق فعالیت‌های گردشگری می‌شود که در ادامه گردشگری نیز بهنوبه خود به رشد و توسعه منجر می‌شود (Antonakakis et al., 2015). اما در مقابل شرایط نامطلوب اقتصادی مانعی برای توسعه گردشگری است. از لحاظ تجربی، وجود رابطه علیٰ از رشد اقتصادی به‌سمت توسعه گردشگری مؤید نتایج

مطالعات پیشین مانند اوه (2005)، پین و مروار (2010)، سورش و سنتیلنتان (۲۰۱۴) و کاتریچی‌اگلو (2009) است.

از نتایج آماری موجود در جدول ۵، برای ساخت جدول نهایی ۶ استفاده شده که در آن به طور واضح نشان داده شده که برای هریک از کشورها کدامیک از فرضیه‌های رشد، حفاظت، بازخورد و بی‌طرفی پشتیبانی می‌شود. در این خصوص، جدول ۶ نشان می‌دهد که در مورد درآمدهای گردشگری بین‌المللی، فرضیه رشد برای امارات، بحرین، مصر، کویت و لیبی، فرضیه حفاظت برای الجزایر، عراق، مراکش و سوریه و فرضیه بازخورد برای جیبوتی، اردن، قطر و یمن پشتیبانی می‌شود. فرضیه بی‌طرفی برای ایران، اسرائیل، لبنان، عمان، فلسطین و عربستان معتبر است. ازسوی دیگر، زمانی که گردشگری با هزینه‌های گردشگری بین‌المللی جانشین شده است، فرضیه رشد برای امارات، ایران، مصر و قطر، فرضیه حفاظت برای جیبوتی، اسرائیل، عربستان، سوریه، تونس و یمن پشتیبانی می‌شود؛ فرضیه بازخورد برای الجزایر و اردن معتبر است و فرضیه بی‌طرفی برای بحرین، عراق، کویت، لبنان، لیبی، مراکش، عمان و فلسطین تأیید می‌شود.

جداول ۵ و ۶ نتایج متفاوتی درباره فرضیه‌ها برای هر کشور خاص نشان می‌دهند و این نتایج از لحاظ نظری و تجربی سازگار با ادبیات موجود مانند گونهر و ادیامبو (2016)، ژو و هانگ (۲۰۱۸) و چن و چیو-وی (2009) است که بیان می‌کنند، رابطه علی‌بین گردشگری و رشد اقتصادی پایدار نیست و این رابطه لزوماً به نتیجه‌ای یکسان نمی‌رسد. به این معنا که، بسته به پویایی‌های گوناگون مانند ساختارهای اقتصادی، شرایط اولیه، تعاملات بخش‌ها و پیشینه تاریخی کشور، این رابطه ممکن است متفاوت باشد. مطالعات نشان‌دهنده نتایج متفاوت درزمینه رشد منجر به گردشگری، حتی برای یک نمونه مشابه هستند. برای مثال، با استفاده از مجموعه داده‌های مشابه، لی و چن، (2008) و چن و چیو-وی (2009) اعتبار فرضیه رشد منجر به گردشگری را برای اقتصاد تایوان بررسی کردند و به ترتیب از فرضیه‌های بازخورد و رشد حمایت شد. به همین ترتیب، گندوز و حاتمی (2005) و اوزتورک و آکارواجی (2009) وجود فرضیه گردشگری منجر به رشد در ترکیه را بررسی کردند، در حالی که نتیجه اولی فرضیه رشد را تأیید کرد ولی نتایج دومی از فرضیه بی‌طرفی حمایت کرد. در کوتاه‌مدت، ادبیات تجربی همچنین شواهد مربوط به بی‌ثباتی رابطه بین گردشگری و رشد اقتصادی را فراهم می‌کند. این موضوع شاید به این مسئله برگرد که اساساً فرضیه TLGH برگرفته از فرضیه صادرات منجر به رشد^۱ (ELGH) است که بر اساس مدل تجارت ریکاردین^۲ بنا شده است (آدامو و کلیریدس، ۲۰۰۹). بدین ترتیب، مطابق مدل تجارت ریکاردین، گردشگری (بهویژه گردشگری بین‌المللی) را می‌توان صادراتی غیرمتعارف درنظر گرفت که بر اساس مزیت نسبی بنا شده است. با این حال، نظریه ریکاردو با بازده ثابت نسبت به مقیاس مشخص و از سطوح متفاوت بهره‌وری کشورها در تولید کالاها در یک‌زمان ناشی شده است (چانگ و همکاران^۳، ۲۰۱۰). اعتقاد بر این است که رشد

1. Export-led growth hypothesis (ELGH)

2. Ricardian

3. Adamou and Clerides

4. Chang et al

اقتصادی بر افزایش بازده تولیدشده توسط تخصص استوار است (asmitt¹, ۱۷۷۶). باین حال، وقتی ورودی یک عامل افزایش می‌یابد، مزایای آن کمتر و کمتر می‌شود و بازده کاهش می‌یابد. افزایش ورود گردشگران به یک کشور و درنتیجه تخصص در گردشگری باعث افزایش بازدهی و رشد اقتصادی در مراحل اولیه می‌شود، اما در مراحل بعدی کشور گردشگرپذیر کاهش بازده و بنابراین کاهش عملکرد اقتصادی خواهد داشت (Zuo and Huang 2018).

یکی دیگر از نکات مهم در جدول ۶ تنوع در فرضیه‌های حمایت شده در کشورهای موردمطالعه است. علت احتمالی این نتایج ممکن است در ساختار اقتصادی، سیاسی، جامعه‌شناسی و زیست‌محیطی کشورهای مختلف باشد. درحالی‌که کشورهای دارای امکن مذهبی، مانند سوریه و عربستان، درگذشته نیز از آمار بالای گردشگران برخوردار بوده‌اند، کشورهایی مانند امارات و قطر به‌تازگی گذاری سریع به اقتصاد بازار را تجربه کرده‌اند و درنتیجه، تغییرات ساختاری در بخش گردشگری این کشورها رخ داده است.

علاوه‌براین، اگر ارتباط بین بخش گردشگری و بقیه اقتصاد واقعی به اندازه کافی قوی باشد، رشد اقتصادی ممکن است به ابزاری تبدیل شود که بهنوبه خود باعث افزایش بهره‌وری در بخش گردشگری شود. بنابراین، برای کشورهایی که این پیش‌فرضها وجود داشته باشد، قابل پیش‌بینی است که هزینه‌های گردشگری به فرضیه بازخورد منجر شود؛ درحالی‌که فرضیه رشد برای مورد درآمد‌های گردشگری معتبر خواهد بود. ازین‌رو، مشابه یک شرکت یا یک صنعت، کشور مقصد گردشگری باید محصولاتی را برای تأمین نیاز گردشگران تولید کند، بنابراین ورود گردشگران به عنوان شاخص تقاضا برای تولید محصولات گردشگری کشور مقصد دیده می‌شوند. در ابتدا تعداد بازدیدکنندگان و شرکت‌های ارائه‌دهنده محصولات و خدمات گردشگری کم است؛ سپس با افزایش تعداد گردشگرها بازده بیشتر می‌شود و تعداد بیشتری از شرکت‌ها شروع به فعالیت می‌کنند و نیروی کار عظیمی در کشور به بخش گردشگری منتقل خواهد شد. درنهایت این امر به افزایش تقسیم کار و توسعه زنجیره تأمین و شبکه تولید محلی منجر خواهد شد و نرخ رشد اقتصادی افزایش خواهد یافت (Zuo and Huang, 2018). باین حال، با ورود گردشگران و افزایش تقاضاهای گردشگری، امکان دارد به سبب فقدان کارایی، افزایش هزینه‌های مدیریتی و کار، و نیز تأثیرات خارجی منفی مانند تراکم و آلودگی بازدهی کاهش یابد. البته ممکن است زمانی که کشور با چالش‌های جدیدی مانند نوآوری‌های فناورانه، سرمایه‌گذاری در ارتقای محصولات گردشگری و حفاظت از محیط‌زیست مواجه شود، بازدهی دوباره افزایش یابد (Arthur, ۱۹۸۹). در این زمینه می‌توان به تأثیر تغییرات فناوری در افزایش دوباره تعداد گردشگران در کشورهایی مانند امارات متحده عربی و قطر اشاره کرد.

درنهایت، گردشگری در بعضی موارد هزینه‌های اقتصادی، اجتماعی و محیط‌زیستی ناخوشایند به اقتصاد کشور تحمیل می‌کند (الی و چن، ۲۰۰۸). به همین سبب، کشورهای در حال توسعه اغلب با این نوع هزینه‌ها روبرو هستند که قادر به شکستن ارتباط بین گردشگری و رشد اقتصادی است. ازین‌رو،

1. Smith
2. Arthur

اعتبار فرضیه بی طرفی در ایران، فرضیه بازخورد در اردن، فرضیه حفاظت در مراکش و فرضیه رشد در مراکش ممکن است پیامدهای طبیعی ارتباط بین گردشگری و رشد اقتصادی در آنها در نظر گرفته شود.

نتیجه‌گیری و پیشنهادهای سیاستی

در این مطالعه، رابطه علی بین گردشگری و رشد اقتصادی در کشورهای حوزه منا با استفاده از داده‌های تابلویی در طی سال‌های ۱۹۹۵ تا ۲۰۱۵ و با استفاده از روش علیت گرنجر پانلی دومتریسکو و هورلین (2012) بررسی شده است.

یافته‌های این مطالعه حاکی از شواهدی برای اعتبار هر چهار فرضیه است. بنابراین جهت علیت میان شاخص گردشگری و رشد اقتصادی خاص هر کشور است. چندین توضیح احتمالی برای این نتیجه وجود دارد. یکی از علل این امر می‌تواند به ارتباطات میان بخش‌ها مربوط شود. فرض بر این است که گردشگری با بسیاری از بخش‌های دیگر مرتبط است، درنتیجه انتظار می‌رود هنگامی که گردشگری بیشتر توسعه می‌یابد، بخش‌های دیگر نیز بیشتر تولید کنند و اقتصاد سریع تر رشد کند و بر عکس. جاذبه گردشگرپذیر یکی دیگر از جنبه‌های تأثیرگذار درجهت علیت بین گردشگری و رشد اقتصادی است. کشورهایی که جاذبه گردشگرپذیر ایجاد کرده‌اند، احتمالاً از جریان ورودی گردشگران در بلندمدت بهره‌مند خواهند شد که بهنوبه خود رشد اقتصاد را تقویت خواهد کرد. با این حال، کشورهایی که پیشینه طولانی در گردشگری ندارند، برای حفظ جریان گردشگری به منابعشان متکی‌اند و رشد اقتصادی تنها راه سرمایه‌گذاری در گردشگری و حفظ جریان ورودی گردشگر است و در نبود رشد اقتصادی، توسعه گردشگری کاهش می‌یابد. بنابراین، می‌توان پیش‌بینی کرد که جهت علیت بین گردشگری و رشد اقتصادی در کشورهای دارای جاذبه‌های گردشگری از گردشگری به رشد اقتصادی است، درحالی که در کشورهای دارای ثروت از رشد اقتصادی به گردشگری است.

در نهایت، رشد اقتصادی خود می‌تواند در تعیین جهت علیت بین گردشگری و رشد اقتصادی تأثیر مهمی داشته باشد. از آنجاکه رشد اقتصادی توزیع درآمد را نیز تغییر می‌دهد، ممکن است به ناکارایی تخصیص منابع منجر شود. اگر منابع به‌طور نابرابر به بخش‌ها اختصاص داده شود، برخی از بخش‌ها منابع کافی را برای توسعه دریافت نخواهند کرد. بنابراین، اگر سهم منابع اختصاص یافته به گردشگری نسبت به سهم رشد اقتصادی کمتر باشد، علی‌رغم وجود رابطه علیت از گردشگری به رشد اقتصادی، امکان ایجاد رابطه علی از رشد اقتصادی به گردشگری وجود نخواهد داشت.

در مجموع، با توجه به نتایج به‌دست‌آمده می‌توان گفت کشورهای حوزه منا می‌توانند از گردشگری به عنوان ورودی یا خروجی مؤثر برای رشد اقتصادی بهره‌مند شوند. این بدان معنی است که سیاست‌های حمایتی از بخش گردشگری بهنوبه خود در رشد اقتصادی در این کشورها تأثیر می‌گذارد. با توجه به نتایج به‌دست‌آمده، برای هریک از کشورها می‌توان سیاست‌های پیشنهادی متفاوتی ارائه داد. برای مثال، در بعضی از کشورهایی که جاذبه‌های گردشگری تاریخی اندکی دارند، مانند قطر و

amarat، افزایش رشد اقتصادی برای افزایش مخارج در بخش گردشگری و ایجاد جاذبه‌های گردشگرپذیر ضروری بهنظر می‌رسد. بنابراین توصیه می‌شود استفاده از فناوری‌های نوین و تغییرات سریع در آن برای ایجاد جاذبه‌های جدید و تنوع در زمینه‌های گردشگری مانند پژوهشکی، بازرگانی و... همچنان در برنامه سیاست‌گذاران اقتصادی در این کشورها قرار گیرد. در حالی‌که در کشورها دارای جاذبه‌های فراوان تاریخی، مذهبی و... مانند عربستان و مصر، تخصیص منابع برای حفظ و نگهداری جاذبه‌های گردشگری موجود و تقویت زیرساخت‌های بخش گردشگری ضروری بهنظر می‌رسد. بنابراین پیشنهاد می‌شود در این کشورها توسعه حمل و نقل و راهها، توسعه ICT، توسعه امکان اقامتی، رستوران‌ها و هتل‌ها، توسعه تسهیلات تفریحی و امور رفاهی در برنامه‌های سیاست‌گذاران قرار گیرد.

منابع:

- حسنوند، سمیه و خداپناه، مسعود (۱۳۹۳). «تأثیر گردشگری بر رشد اقتصادی در کشورهای در حال توسعه: دو رویکرد پانل ایستا و پانل پویا». *فصلنامه سیاست‌های راهبردی و کلان*، سال دوم، شماره ۶، صص ۸۷-۱۰۲.
- خوارزمی، ابوالقاسم (۱۳۸۴). «بررسی رابطه علیت بین گردشگری و تجارت در ایران». *پژوهشنامه بازرگانی*، دوره ۱۰، شماره ۳۷، صص ۹۱-۱۰۸.
- رضاقیزاده، مهدیه (۱۳۹۵). «بررسی تأثیر گردشگری بر مثلث فقر، نابرابری و رشد اقتصادی». *فصلنامه مطالعات مدیریت گردشگری*، سال یازدهم، شماره ۳۶، صص ۱۲۵-۱۶۰.
- کهنسال، محمدرضا و توحیدی، امیرحسین (۱۳۹۲). «بررسی رابطه علی میان گردشگری و رشد اقتصادی در کشورهای عضو منطقه منا». *فصلنامه اقتصاد مقدری*، دوره ۱، شماره ۴، صص ۵۵-۷۲.
- میرزایی، حسین و جلیلی، سانا (۱۳۹۰). «تأثیر توسعه گردشگری بر رشد اقتصادی؛ مقایسه ایران و کشورهای منتخب». *فصلنامه علوم اقتصادی*، شماره ۱۵، صص ۷۳-۹۲.
- یاوری، کاظم، رضاقیزاده، مهدیه، آقایی، مجید و مصطفوی، سید محمدحسن (۱۳۸۹). «تأثیر مخارج توریسم بر رشد اقتصادی کشورهای عضو سازمان کنفرانس اسلامی». *مجله تحقیقات اقتصادی*، شماره ۴۵، صص ۲۲۱-۲۴۴.
- طیبی، سیدکمیل، بابکی، روح‌الله و جباری، امیر (۱۳۸۹). «بررسی رابطه توسعه گردشگری و رشد اقتصادی در ایران (۱۳۳۸-۱۳۸۳)». *پژوهشنامه علوم انسانی و اجتماعی*، سال هفتم، شماره ۲۶، صص ۶۳-۸۴.

- Adamou, A., & Clerides, S. (2009). Tourism, development and growth: international evidence and lessons for Cyprus. *Cyprus Economic Policy Review*, 3(2), 3-22.
- Akinboade, O. A., & Braimoh, L. A. (2010). International tourism and economic development in South Africa: A Granger causality test. *International Journal of Tourism Research*, 12(1), 149-163.
- Antonakakis, N., M. Dragouni, M. & Filis, G. Filis. (2015). How strong is the linkage between tourism and economic growth in Europe? *Economic Modelling*, (44), 142-155.
- Apergis, N. & Payne, J. E. (2012). Tourism and Growth in the Caribbean - Evidence from a Panel Error Correction Model. *Tourism Economics*, 18(4), 449–456.
- Ardahaey, F. T. (2011). Economic Impacts of Tourism Industry. *International Journal of Business and Management*, 6(8), 206-215.
- Arslanturk, Y. & Atan, S. (2012). Tourism and Economic Growth nexus: An input-output analysis in Turkey. *Procedia Social and Behavioural Sciences*, 62, 952 – 956.
- Arslanturk, Y., Balcilar, M. & Ozdemir, Z. A. (2011). Time-varying linkages between Tourism Receipts and Economic Growth in a small open economy. *Economic Modelling*, 28, 664-671.
- Arthur, W. B. 1989. "Competing Technologies, Increasing Returns, and Lock-in by Historical Events." *Economic Journal*, 99 (394): 116–31.
- Ashley, C. & Mitchell, J. (2006). *Can Tourism Reduce Poverty in Africa?* Overseas Development Institute (ODI) Briefng Paper. London, UK.
- Aslan, A. (2013). Tourism development and economic growth in the Mediterranean countries: evidence from panel Granger causality tests. *Current Issues in Tourism*. <http://dx.doi.org/10.1080/13683500.2013.768607>.

- Balaguer, J., & Cantavella-Jorda, M. (2002). Tourism as a long-run economic growth factor: The Spanish case. *Applied Economics*, (34), 877-884
- Baltagi, H.B. (2005)," *Econometric Analysis of Panel Data*", Johnwiley and Sonc, Third Edition.
- Barro, R. (2002). Quantity and quality of economic growth. In N. Loayza, R. Soto, & K. Schmidt-Hebbel (Eds.), *Economic growth: sources, trends, and cycles* (pp. 135e 162). Chile: Central Bank of Chile.
- Belloumi, M. (2010). The relationship between tourism receipts, real effective exchange rate and economic growth in Tunisia. *International Journal of Tourism Research*, (12), 550-560.
- Bhagwati, J. & Srinivasan, T. (1979). Trade Policy and Development. In R. Dornbunsch & J. Frenkel (Eds.), *International Economic Policy: Theory and Evidence* (1–35). Baltimore: Johns Hopkins University Press.
- Brida, J. G., Cortes-Jimenez, I., & Pulina, M. (2016). Has the tourism-led growth hypothesis been validated? A literature review. *Current Issues in Tourism*, 19(5), 394-430.
- Brida, J. G., Monterubbianesi, P. D. & Zapata-Aguirre, S. (2011). Impacts of Tourism on Economic Growth and Development. The case of the main tourist destinations in Colombia. *Journal of Tourism and Cultural Heritage*, 9(2), 291–303.
- Brida, J., Carrera, E., & Risso, A. (2008). Tourism's impact on long-run Mexican economic growth. *Economics Bulletin*, 3(21), 1-8.
- Caglayan, E., Sak, N. & Karymshakov, K. (2012). Relationship between Tourism and Economic Growth: A panel Granger causality approach. *Asian Economic and Financial Review*, 2(5), 591–602.
- Chang, C. L., Khamkaew, T., McAleer, M., & Tansuchat, R. (2010). A panel threshold model of tourism specialization and economic development. *International Journal of Intelligent Technologies and Applied Statistics*, 3(2), 159-186.
- Chatziantoniou, I., G. Filis, B. Eeckels, & A. Apostolakis. (2013). Oil prices, tourism income and economic growth: A structural VAR approach for European Mediterranean countries. *Tourism Management*, (36), 331-341.
- Chen, C. & Chiou-Wei, S. Z. (2009). Tourism expansion, Tourism uncertainty and Economic Growth: New Evidence from Taiwan and Korea. *Tourism Management*, 30(6), 812-818.
- Chiu, Y. & Yeh, L. (2016). The Threshold Effects of the Tourism-Led Growth Hypothesis: Evidence from a Cross-sectional Model. *Journal of Travel Research*, 1–13.
- Chou, M. C. (2013). Does Tourism Development promote Economic Growth in Transition Countries? A panel data analysis. *Economic Modelling*, (330, 226-232.
- Cortés-Jiménez, I., Pulina, M., Prunera, C. R. & Artis, M. (2009). Tourism and Exports as a means of Growth. *Working Papers 2009/10*. Research Institute of Applied Economics.
- De Vita, G. & Kyaw, K. S. (2016). Tourism Specialization, Absorptive Capacity, and Economic Growth. *Journal of Travel Research*, 1-13.
- Demiroz, D. M. & Ongan, S. (2005). The contribution of tourism to the long-run Turkish Economic Growth" *Journal of Economics*, 09,
- Dritsakis, N. (2004). Cointegration analysis of German and British tourism demand for Greece. *Tourism Management*, (25), 111-119.
- Dumitrescu, E. I., & Hurlin, C. (2012). Testing for Granger non-causality in heterogeneous panels. *Economic Modelling*, 29(4), 1450-1460
- Eugenio-Martín, J. L., Morales, N. M. & Scarpa, R. (2004). Tourism and Economic Growth in Latin American countries: A panel data approach. Fondazione Eni Enrico Mattei Working Paper Series. *Working Note*, 26.
- Gunduz, L., & Hatemi-J, A. (2005). Is the tourism-led growth hypothesis valid for

- Turkey?. *Applied Economics Letters*, 12(8), 499-504.
- Gwenhure, Y., & Odhiambo, N. M. (2017). Tourism and economic growth: A review of international literature. *Tourism Review*, 65(1), 33-44.
- Huseyni, İ., Doru, Ö., & Tunç, A. (2017). The effects of tourism revenues on economic growth in the context of neo-classical growth model: in the case of turkey, *Ecoforum Journal*, 6(1), 1-6.
- Hye, Q. M. A. & Khan, R. E. A. (2013). Tourism-led Growth hypothesis: a case study of Pakistan. *Asia Pacific Journal of Tourism Research*, 18(4), 303-313.
- Jalil, A., Mahmood, T., & Idrees, M. (2013). Tourism-growth nexus in Pakistan: Evidence from ARDL bounds tests. *Economic Modelling*, (35), 185-191.
- Kasimati, E. (2011). Economic Impact of Tourism on Greece's Economy: Cointegration and Causality Analysis. *International Research Journal of Finance and Economics*, (79), 79-85.
- Katircioğlu, S. (2009). Revisiting the Tourism-led-growth Hypothesis for Turkey Using the Bounds Test and Johansen Approach for Cointegration. *Tourism Management*, (30), 17-20.
- Khalil, S., Mehmood, K. K. & Waliullah, K. (2007). Role of tourism in economic growth: Empirical evidence from Pakistan Economy. *The Pakistan Development Review*, 46(4), 985-995.
- Kim, H. J., Chen, M. H., & Jang, S. S. (2006). Tourism expansion and economic development: the case of Taiwan. *Tourism Management*, (27), 925-933.
- Kreishan, F. M. (2015). Empirical study on tourism and economic growth of Bahrain: An ardl bounds testing approach. *International Journal of Economics and Finance*, 7(11), 1.
- Lee, C. C., & Chang, C. P. (2008). Tourism development and economic growth: a closer look at panels. *Tourism Management*, (29), 180-192.
- Lee, C. C., & Chien, M. S. (2008). Structural breaks, tourism development, and economic growth: Evidence from Taiwan. *Mathematics and Computers in Simulation*, 77(4), 358-368.
- Marin, D. (1992). Is the Export-Led Hypothesis Valid for Industrialized Countries? *Review of Economics and Statistics*, 74, 678-688.
- Mathieson, A. & Wall, G. (1992). *Tourism. Economic, Physical and Social Impacts.*" Essex: Addison Wesley Longman Limited.
- Obadiah, N. K., Odhiambo, N. M. & Njuguna, J. M. (2012). Tourism and Economic Growth in Kenya: An empirical investigation. *International Business & Economics Research Journal*, 11(5), 517-528.
- Odhiambo, N. M. (2011). Tourism Development and Economic Growth in Tanzania: Empirical evidence from the ARDL bounds testing approach. *Economic Computation & Economic Cybernetics Studies and Research*, 45(3), 71-83.
- Oh, C. (2005). The contribution of tourism development to economic growth in the Korean economy. *Tourism Management*, 26(1), 39-44.
- Ozturk, I. & A. Acaravci, A. (2009). On the causality between tourism growth and economic growth: empirical evidence from Turkey. *Transylvanian Review of Administrative Sciences*, (25), 73-81.
- Ozturk, I. (2010). A literature survey on energy-growth nexus. *Energy Policy*, 38(1), 340-349.
- Payne, J. E. & Mervar, A. (2010). The Tourism-Growth nexus in Croatia. *Tourism Economics*, 16(4), 1089-1094.
- Safdari, m & Aboue Mehrizi, M. (2012). Impact of Tourism Spending On Economic Growth In Iran. *American Journal Of Scientific Reserch.* (480), 68-73.
- Sala-i-Martin, X. (2002). 15 Years of new growth economics: what have we learnt?

- Journal Economía Chilena (The Chilean Economy), 5(2), 5e15.
- Samimi, A. J., Sadeghi, S., & Sadeghi, S. (2011). Tourism and economic growth in developing countries: P-VAR approach. *Middle-East Journal of Scientific Research*, 10(1), 28-32.
- Seetanah, B. (2011). Assessing the dynamic economic impact of tourism for island economies. *Annals of Tourism Research*, 38(1), 291-308.
- Seghir, G. M., Mostefa, B., Abbes, S. M. & Zakarya, G. Y. (2015). Tourism Spending-Economic Growth Causality in 49 Countries: A Dynamic Panel Data Approach. *Procedia Economics and Finance*, (23), 1613-1623.
- Selimi, N., Sadiku, S., & Sadiku, M. (2017). The Impact of Tourism on Economic Growth in the Western Balkan Countries: An Empirical Analysis, *International Journal of Business And Economic Sciences Applied Research*, 10(2), 19-25.
- Sequeira, T.N. & P. Macas Nunes, P. (2008). Does tourism influence economic growth? A dynamic panel data approach. *Applied Economics*, 40(18), pp 2431-2441.
- Shahbaz, M., Ferrer, R., Shahzad, S. J. H., & Haouas, I. (2018). Is the tourism-economic growth nexus time-varying? Bootstrap rolling-window causality analysis for the top 10 tourist destinations. *Applied Economics*, 50(24), 2677-2697.
- Shakouri, B., Yazdi, S. K., Nategian, N., & Shikhrezaei, N. (2017). The relation between international tourism and economic growth. *Journal of Tourism and Hospitality*, 6(4), 1-7.
- Smith, A. (1776). An inquiry into the nature and causes of the wealth of nations: Volume One. *London: printed for W. Strahan; and T. Cadell*, 1776.
- Suresh, J., Senthilnathan, S. (2014). Relationship Between Tourism and Economic Growth in Sri Lanka. Published as the 7th Chapter of a Book Entitled "Economic Issues in Sri Lanka", 1-19. Available from: <http://www.dx.doi.org/10.2139/ssrn.2373931>.
- Tang, C. F., & Abosedra, A. (2012). Small sample evidence on the tourism-led growth hypothesis in Lebanon. *Current Issues in Tourism*. <http://dx.doi.org/10.1080/13683500.2012.732044>.
- Tang, C. F., & Tan, E. C. (2013). How stable is the tourism-led growth hypothesis in Malaysia? Evidence from disaggregated tourism markets. *Tourism Management*, vol 37, pp. 52-57.
- Tang, C. H., & Jang, S. S. (2009). The tourism-economy causality in the United States: a sub-industry level examination. *Tourism Management*, vol. 30, pp. 553-558.
- Tugcu, C. T. (2014). Tourism and economic growth nexus revisited: A panel causality analysis for the case of the Mediterranean Region. *Tourism Management*, (42), 207-212.
- UNWTO Tourism Highlights (2011), World Tourism Organization, eISBN: 978-92-844-1393-5.
- UNWTO Tourism Highlights (2015), World Tourism Organization, eISBN: 978-92-844-1689-9.
- UNWTO Tourism Highlights (2016), World Tourism Organization, eISBN: 978-92-844-1814-5.
- UNWTO Tourism Highlights (2017), World Tourism Organization, eISBN: 978-92-844-1902-9 | ISBN: 978-92-844-1901-2.
- Vanegas, M. & Croes, R. (2008). Growth Development and Tourism in a Small Economy: Evidence from Aruba. *International Journal of Tourism Research*, (5), 315-30.
- Vellas, F. (2011). The Indirect Impact of Tourism: An Economic Analysis. Paper presented at the Third Meeting of T20 Tourism Ministers. Paris, France.
- Zuo, B., & Huang, S. (2018). Revisiting the tourism-led economic growth hypothesis: The case of China. *Journal of Travel Research*, 57(2), 151-163.